

La baralla

(l'Alguer, 1973)

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Tu sés un embriagoni,
embriac cada dia;
te n'estàs a la taverna
ame la companyia
i no penses a ta filla,
malany que te pugui atrumentar,
que per no trende lo rossetto
no és ixint a passejar.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Tu sés una truninedda
que quant vas a fer l'espesa
te n'estàs a txatxarar
a costat de calqui iglésia,
dient mal de cada u,
així te passa el temps
i quant véns en casa
lo peix és ja pudent.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Si tornessi lo temps enrere
no me fóra més casada,
ame un marit així
una dona és arruïnada.
T'he esposat per aquell dia
que en aquella portalleta
me só tota empapinada,
era encara minyoneta.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

En aquella portalleta
ame mi no hi sés entrada;
quant eres minyoneta

quant te sés empapinada.
Ame mi és succeït
sol en casa de ta mare,
en aquella portalleta
ame un altro sés estada.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

Só estrac de t'entrende,
só estrac de barallar,
no te volgueriva veure més,
no te puc més suportar.

L'esfratat

(l'Alguer, 1980)

Un home del país
a un administrador demana udència,
vol fer-li saber que és esfratat i
que de una casa té l'urgença.
Després de tantes dies de pacència
hi donen lo pirms de conferir,
de parlar a Futipòpul Eccelenza,
que se creu lo duenyo del país.
Lo probe entra, a esquena abaixada,
hi pica fort el cor per l'emoció.
Sua Eccelenza té una expressió enfadada
i fatxa arroganta de administrador,
i fa: "Bones dies, Fotipòpul Eccelenza...
Jo só en aquí percò m'han esfratat...
hi volguessi demanar una clemença:
trobi-me un lloc, dongui-me un forat...
sem tantes persones en família...
i dat que al carrer m'haveu gitat...
tenc de redossar fills i mobília...
i endemés me trob desviat."
Sua Eccelenza se'l mira estriginat
en poltrona: eh!, el treball que fa és massacrant,
diu: "Per vosaltros esfratats só mirant...", fa,
"pròpiu ahir ame els polítics he menjat.
Per resolver la cosa com convé
una espultinada he organitzat,
porqueddu trende i llagosta a gran plaier,
i el problema és estat... mossigat;
i fra l'anjoni i el vi, la tua qüestió
s'és concloïda en una indigestió.
Embufats dividiven reguellant,
beient, cantant, menjant,
embufats dicidiven reguettant,
petejant, beient i rotant.

Però després de tant estrangullar
una justa conclusió l'havem trobada:
la casa popolare venguerà, sense
parcialitats, consenyada.
Per conclóir, la casa aniguerà distribuïda a tots com convé:
cada u content siguerà, havem cercat
de dividir bé!
Cada un content siguerà, havem cercat
de dividir bé!
Una casa la donem al barracat,
segons lo puntejo que se troba,
i una altra la donem al rufianat,
però té de fer finta de ésser probe;
una altra la donem a l'esfratat,
que havem gitat a mig del carrer,
i calqui altra la donem a un benestant,
a un benestant, sí,
que així se'n troba dues i està més bé,
calqui altra la donem al benestant,
que així se'n troba dues i està més bé.
I esperem que siguereu contents: eh!
No volguessi que vos llamenteu;
mos barallem per vosaltros, ja el veieu, no?
Mirem si séu riconeixents:
I quant arriba lo mamentu de votar
advertiu també tots els parents:
que Futipòpul sap administrar
i és capaç de vos fer a tots contents:
Futipòpul sap administrar, Futipòpul vos fa tots contents”.